

ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಡೋಂಪಲ್‌ (ಮುತ್ತು) ರೆಡ್ ಬೀಜ್‌, ರೆಡ್ ಸ್ಟ್ರೋನ್‌ (ಹರಣ್) ಇದೆ. ದುಬಾರಿಯಾಗಿರದೆ ಜನರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ರಾಮಲಲ್ಲಾನ ಜೋಕರ್ ಧರಿಸಿ ಸಂಭೂಮಿಸಿ. ಭಗವಂತನ ಅಂಶ ಇರುವ, ವಸ್ತು ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ನಮಗೊಂದು ಭರವಸೇ ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮಷ್ಟೇರ್ಯು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ಇದು ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಯತ್ತದೆ.

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಿನ್ನದೂಡವೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಪಡೆದಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳು ಲಬ್ಧಿ.

ತೈಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಧರ್ಮ, ನಿಷ್ಠೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತೋ ಹಾಗೇ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾವಣ ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕುದು ಸಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಣ ಮಾಡಲು ಸೀತೆ ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಬಾ ಅಂಶ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಭಯದಿಂದ ಇದ್ದ ಸೀತೆಗೆ ಇವನು ವೈರಿ ಆಗಿರಬಹುದು ಅನಿತ್ಯ. ಹನುಮಂತನಿಗೋ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ನಾನು ರಾಮನ ಒಟ್ಟು ಅಂಶ ನಂಬಿಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮದುವೆ ಉಂಗುರ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಸೀತೆಯ ಮುಖ ಸಂತಸದಿಂದ ಅರಳಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಸೀತೆಗೆ ಭರವಸೆ ಬಂದುದು ಹನುಮ ಹೋರಿದ ಉಂಗುರದಿಂದಾಗಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಬಂಗಾರದ ಉಂಗುರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಮನಿಗೆ ಹನುಮಂತ ಸೀತೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಬರಲು ಸೀತೆ ತನ್ನ ತವರಿನಿಂದ ಬಳ್ಳವಳಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾಳೆ.

ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಣಿಗೆ ದಾನಶಾರ ಅನ್ನೋ ಹೇಸರು ಇರೋದು ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತಮಾದ ವಿಷಯ. ಹೇಗೆ ಬಂದು ದಿನ ಕಣಿಗೆ ಸ್ವಾನಕ್ಕೆಂದು ಬಂಗಾರದ ಗಿಂಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನ್ನು ಇದ್ದನು. ಆಗ ಬಂದ ಬಟ್ಟ ಯಾಕ

(ಬ್ರಾಹ್ಮಣ) ‘ಎಪ್ಪು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಈ ಗಿಂಡಿ, ನನಗೆ ಇದನ್ನು ನೀಡುವೆಯಾ’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕೂಡಲೇ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಂಡಿಯನ್ನು ಹಾಗರೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ದಾನ ಮಾಡುವರೇ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಕಣಿಗೆನ ಉತ್ತರ ಪಿನಿರಬಹುದು, ಚಿಂತಿಸಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ? ಕಣಿಗೆ ತಿಳಿದವ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಆದರೂ ಯಾಕೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಎಡಗೈಯಲ್ಲೋ ದಾನ ಮಾಡಿದ. ಆ ಬಂಗಾರದ ಗಿಂಡಿ ಕಣಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು, ಅಲ್ಲದೆ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ದರಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಲಗ್ಗೆ ಹಸ್ತಾರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಎಂದು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಕೂಡಲೇ ಕೊಟ್ಟೇ ಎಂದ ಕಣಿಗೆ.

ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಇವನಿಗೆ ದಾನ ಶಾರ ಕಣಿಗೆ ಎಂಬ ಬಿರುದು.

ಕೇವಲ ಬಂದು ಮೂಗುತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯಿ ಪ್ರರಂದರದಾಸ ಆದಧ್ಯಾ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬಹಳ ಜಿಪ್ಪಣಿನಾಗಿದ್ದ ಇವನು ಮೂಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟಗೂ ಹಣಿವನ್ನು ಬಳಸದೆ ಹೆಂಡತಿಗೂ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಕೊಡದೆ ಬದುಕ್ಕಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಇವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಏನಾದರು ಕೊಡು ಎಂದು ಯಾಕಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಕೊಟ್ಟರೂ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಯತ್ತದೆ ಎಂದು ತವರಿನಿಂದ ತಂದ ತನ್ನ ಮೂಗುತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮೂಗುತ್ತಿಯನ್ನು ವಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಾಯ್ಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಮೂಗುತ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೇಸಿದ ಜಪ್ಪಣನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಯತ್ತದೆ ತನ್ನ ಪತ್ತಿಯದು ಎಂದು. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಗಡರಿ, ನಿನ್ನ ಮೂಗುತ್ತಿ ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ಏಕಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಆಭರಣ ತದೆಯಲಾರದೆ ವಿವರವನ್ನು ಕಡಿಯಲು ನೋಡುವಾಗ ಮೂಗುತ್ತಿ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಂದು ಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯ್ಕ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಗುತ್ತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಚಕ್ಷಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಏರಡು ಮೂಗುತ್ತಿಯೇ? ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಅವನೇ ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿರಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅನಂತರ ಪ್ರರಂದರ ದಾಸನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಪತ್ತಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಾದುದಿಯದ ಕೃಷ್ಣನೇ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತಿ ಎನನ್ನ ಚೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದು.

ಪುರಾಣಕ್ಕೂ ಆಭರಣಕ್ಕೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ; ಅನನ್ಯ ನಂಬಿ. ಚಿನ್ನದೊಡವೆ ಪುರಾಣ, ಘಾಷನ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ, ಬಟ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನಮೊಂದಿಗೆ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ನಂಬಿ ಹೊಂದಿದೆ.

